

ПИКИЛЬО АЛІАГА

ИЛИ

Мавритъ въ царуванъето на Филиппа III.

I.

ДВѢТЪ МОМЫ.

Отъ когато донъ Жуанъ д'Агвиларъ бѣ опредѣленъ отъ царя за управитель Наварскій, той живѣше въ Пампелуна, а лѣтъ въ една прекрасна вилла на Тудела. Принуденъ да иде въ Мадритъ при графиня д'Алтамира, сестра си, за дѣло което са отнесяше до дъщеря му Кармена, той едва сполучи да земе отъ министра позволеніе за петнадесетъдневно отсъствие.

Но той не искаше и въ туй кратковременно пѣтуванъе да са отдѣли отъ чедото си, както и то не рачи да са отдѣли отъ другарката си Аиша. Ето защо и двѣтъ момичета бѣхъ трѣгнѣли съ стареца; и тѣ са връщахъ въ Навара, когато колата имъ срѣцнѣхъ на предѣлытъ на Стара Кастилія, между Сіера де-Монкайо и Сіера д'Ока, разбойника Карала, и когато Пикильо имъ доде на помощъ свыше.

Щомъ стихнѣхъ въ Пампелуна, първа грижа на управителя бѣше да облече младыя си слуга, а Пикильо, който са червѣше заради окаяниото състояніе на дрехытъ си, видѣ че са еви единъ человекъ съ видъ важень, когото стори на съвѣтникъ.

Но той бѣше шевачъ, масторъ Трухильо, когото познахмы вече въ минжлытъ смущенія въ Пампелуна.

Щомъ го видѣше человекъ, и си припомняше